

את אניה היא מחללת באש תשרתו
 והכה הגזול באתיו אשר יצק על
 ראשו שימן הנמשחה וכולא את ידו ללפש
 את הפגרים את ראשו לא יפרע ובגדו לא
 יפרס וועל כל נפשית בות לא יבא לא כיו
 גלאמו לא יטמא והמו הביקדש לא יצא ולא
 יחלל את מקדש אלהו פיניו שימן משחת
 אלהו עליו אני יהוה והוא אשה בבתוליה
 יקחו אלביעה וגרו שה וחללה זנה את אלה לא
 יקח פי אם פתלה מעמינו קחאשה ואלא יחלל
 זרעו בעמינו פי אני יהוה מקדשו
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
 לאמר איש מזרע לדרתם אשר יהוה כו
 מום לא יקרב להקריב לחם אלהו ופיני איש
 אשר בו מום לא יקרב איש שר או פסח או
 חרם או שרוע או איש אשר יהוה בו שני
 רגל או שבר יד או רגפו אורק או תבלל
 בעיני או גרב או ילפת או מרוח אשר
 כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הפהו
 לא יגש להקריב את אשרי יהוה מום פי את
 לחם אלהו לא יגש להקריבו לחם אלהו כי
 מקדש יהוה הקדשים ומזדקדשים יאכלו
 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש
 פי מום פי ואל יחלל את מקדשי פי אני יהוה
 מקדשם וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל

את אניה היא מחללת באש תשרתו
 והכה הגזול באתיו אשר יצק על
 ראשו שימן הנמשחה וכולא את ידו ללפש
 את הפגרים את ראשו לא יפרע ובגדו לא
 יפרס וועל כל נפשית בות לא יבא לא כיו
 גלאמו לא יטמא והמו הביקדש לא יצא ולא
 יחלל את מקדש אלהו פיניו שימן משחת
 אלהו עליו אני יהוה והוא אשה בבתוליה
 יקחו אלביעה וגרו שה וחללה זנה את אלה לא
 יקח פי אם פתלה מעמינו קחאשה ואלא יחלל
 זרעו בעמינו פי אני יהוה מקדשו
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
 לאמר איש מזרע לדרתם אשר יהוה כו
 מום לא יקרב להקריב לחם אלהו ופיני איש
 אשר בו מום לא יקרב איש שר או פסח או
 חרם או שרוע או איש אשר יהוה בו שני
 רגל או שבר יד או רגפו אורק או תבלל
 בעיני או גרב או ילפת או מרוח אשר
 כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הפהו
 לא יגש להקריב את אשרי יהוה מום פי את
 לחם אלהו לא יגש להקריבו לחם אלהו כי
 מקדש יהוה הקדשים ומזדקדשים יאכלו
 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש
 פי מום פי ואל יחלל את מקדשי פי אני יהוה
 מקדשם וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל

מקדש אשה היא מחללת באש תשרתו
 והכה הגזול באתיו אשר יצק על
 ראשו שימן הנמשחה וכולא את ידו ללפש
 את הפגרים את ראשו לא יפרע ובגדו לא
 יפרס וועל כל נפשית בות לא יבא לא כיו
 גלאמו לא יטמא והמו הביקדש לא יצא ולא
 יחלל את מקדש אלהו פיניו שימן משחת
 אלהו עליו אני יהוה והוא אשה בבתוליה
 יקחו אלביעה וגרו שה וחללה זנה את אלה לא
 יקח פי אם פתלה מעמינו קחאשה ואלא יחלל
 זרעו בעמינו פי אני יהוה מקדשו
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
 לאמר איש מזרע לדרתם אשר יהוה כו
 מום לא יקרב להקריב לחם אלהו ופיני איש
 אשר בו מום לא יקרב איש שר או פסח או
 חרם או שרוע או איש אשר יהוה בו שני
 רגל או שבר יד או רגפו אורק או תבלל
 בעיני או גרב או ילפת או מרוח אשר
 כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הפהו
 לא יגש להקריב את אשרי יהוה מום פי את
 לחם אלהו לא יגש להקריבו לחם אלהו כי
 מקדש יהוה הקדשים ומזדקדשים יאכלו
 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש
 פי מום פי ואל יחלל את מקדשי פי אני יהוה
 מקדשם וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל

עליהם עמי ישראלם בשערי העיר
 השקטת וביתיהו פתחי פשתים
 יהוה על דלתאום וכספני פשתים
 יהוה על סתניהם לא יחצרו מזעו
 ובינתם אל החצר הקוי צנה
 החצר והיעוצה אל העם ופשוטו
 את פניהם אשר הבה מקריתם
 פם ובינתם פם או פם פשוטו
 החצר ולבשו פנים את חושים להם
 דשא ופם פשוטו פם פשוטו

דמים ומון הקדשים אילו קדשים
 קלים אילו מונן קדשי קדשים ילוח
 מונן קדשים קלים אלא מונן
 היית או בקדשי קדשים אלא פגל
 חום שיעצט שהודשו לך שחכל
 מטה ומסור הולואים אם סחודו
 של קדשים קלים לא יאכל שלא יאכל
 זכ ח לך פק לך מונן קדשים קלים
 כך יפטר סכחים ויד אל הפתח
 ימו והות טבע חיות על הפתח
 ואל המזבח החישי יעשה חושק
 וכבוד ויערשים בשערי

הח ובחוק ימו ומפנים טונקרב
 ובחום כסוסך גבאיע חרם
 קריה ולפת גב ובפשוה סונך
 איל ילפת קריה לחום גבוכך
 מפריט סכודות ויהו חשך וש
 התעגם חרם פרוץ שפדו וחסון
 שפנים סלן סעוק פרוץ סלן פרוץ
 גיר פרוץ ישוקן לאשרים חום
 לרכות שחר חוון חום כן שער
 חוון פשוט חום חום שער חוון
 כשר לחם חוקן פאחל חוון לח
 לחם חוקטי הקדשים חוון חוקטי